

**ARTHILVERSUM Open Atelieldagen interview:
beeldend kunstenaar Romanina Mandricardo
door Saskia van der Goot op 31-05-2017**

In het gezin waarin Romanina Mandricardo opgroeide nam de liefde voor elkaar en het genieten van de Italiaanse cultuur een belangrijke plaats in. Ze werd geboren in Rotterdam, maar is van Italiaanse komaf. De band met Italië was en is groot; als kind is ze daar veel geweest en elke vakantie bezocht ze haar familie in Venetië. Romanina voelde zich een beetje anders dan de Nederlandse kinderen uit haar klas. Zelf was ze erg bezig met tekenen en dingen te maken. “Ik dacht meer in beelden, taal vond ik lastig!”

Het was voor haar een eyeopener om naar de Academie voor de Beeldende Kunsten (WdKA) in Rotterdam te gaan. Beeldtaal studeren en die leren te beheersen en communiceren binnen een vak. Hier richtte ze zich op fotografie, grafische vormgeving, tekenen, projecten verzinnen en audiovisuele vormgeving. Na het afronden van de academie is ze naar Hilversum gegaan. Hier kon ze werken bij de NOS-FEDUCO en daar maakte ze als freelance-regisseuse culturele educatieve tv-programma's. “Binnen mijn opleiding was ik een van de eerste vrouwen die afstudeerde op, en werkte in audiovisueel, dat was toen nog echt een mannending begin jaren tachtig”.

Samen met haar partner Pieter Groeneveld heeft Romanina een audiovisueel bedrijf en daarnaast heeft ze al zo'n 13 jaar haar eigen atelier bij Stichting Magdalena in Hilversum. Romanina houdt zich momenteel bezig met conceptuele fotografie en keramiek. Ze werkt vanuit een project en heel intuïtief. Een aantal jaren geleden is het project: “*Expo on tour: WOMEN READING*” gestart in samenwerking met twee andere kunstenaressen, Elganan Jelsma en Hanke Wiegand. Tijdens de Open Atelieldagen exposeert ze vanuit dit project haar werk. Romanina gaat binnen dit project met diverse vrouwen in gesprek over hun favoriete boek en beeld hen vervolgens af met dit boek door middel van foto en soms toegepast op keramiek. Ze probeert dan in één beeld de sfeer op te roepen van dat boek en de vrouw. Ze vindt het een hele uitdaging om in het leven te mogen kruipen van zo'n lezeres en haar boek, want een boek-keuze zegt veel over iemand. Haar kunststijl is volgens haar geëngageerde fotografie. Maatschappelijk betrokken en empatisch.

Ze probeert haar werk klein te houden binnen haar studio en haar foto's te maken met povere middelen. Zo gebruikt ze nog steeds haar analoge oude lenzen uit haar academie tijd. Ze streeft ernaar haar foto's zo puur mogelijk te houden. Geen 'mooimakerij' door nabewerking met een photoshop-programma. “Wat maakt nu een foto goed?” “Het moet je pakken, iets oproepen en dan hoeft de foto ook niet perfect te zijn”. Haar inspiratie haalt ze uit haar Italiaanse identiteit, uit verschillende filmstromingen, literatuur en opera's. Maar ook het diverse regiewerk dat ze heeft gedaan en de gesprekken die ze met vrouwen heeft over hun favoriete boek en het 'vertalen' ervan, naar de juiste mis-en-scene; in één beeld, 'n verhaal proberen te vertellen drijft haar bevologenheid.